

I.

Nyergeld a Pegazust,
csillagmezőn váglass,
reppenj, mint a múlt!
- egykori vitézek
- egykori költők
vadonjában váglass,
úrszél járja lelked
elragadtatásba.

II.

Napisten, holdsugár,
felhő-por ösvényén
szemközt-akarattal,
vágy-gravitációval,
szárnyas szélköpenyben
váglass át a halál
lidérc-birodalmán,
lovad kantárjával –

egyenest a fénybe

III.

Isten hitében,
csodák örökében
megszentesült gyertya
Pazar örömében
megtörpanok.

Isten örökében,
vadás örömében,
elfúj gyertya lángja -
ima üdvkörében
felsajdulok.

IV.

Gerincem felizzítom kardnak,
bordáim közt forrósul a szív.
Életvágnyban vagyok.

Magamat beismerem
és felmutatom arcom:
leszegzett alkony.